

Eleki Krónika – 2003. május

“Úgy szeretném meghálálni!”...

Május első vasárnapján szinte minden családban virágcsokrok díszítik az ünnepi asztalt. Ünneplőbe öltözött szívvel köszöntjük a legdrágábbakat, az Édesanyákat, Mamákat, Nagymamákat, Dédikéket. Krónikánk - lévén havi lap - sajnos kicsinyt megkésve, de ugyancsak nagy szeretettel és tisztelettel köszönti őket, az életünket adókat, felnevelőnket. Életet adtak nekünk, melynek minden örömét, boldogságát, gyakran ugyan terhét, keserűségét is cipeljük egy életen át... Minden édesanya öröme és boldogságra szüli meg gyermekét. Bízunk abban, hogy kicsinye megéri, megéli mindazt a jót és szépet az életében, amelyet ő esetleg nem érhetett meg. Azt szeretné, ha gyermeke soha nem lenne boldogtalan, szomorú, kétségbeesett. Ezért mindent, mindent elkövetnek, mindent megtesznek, hiszen életük folytatását látják gyermekükben. Az anyaság valamiféle feltétlen hit, feltétlen bizalom az ÉLET megmaradásában, folytatásában, a jövőben, a boldogságban. Az édesanyák életet adnak, ami a legtöbb, ami adható, de mindenképpen “lehetőség” a boldogságra és mindenre. Valamennyiünknek a sajátja a legdrágább, a legjobb édesanya. Lapunk ez alkalommal mégis kiválasztott egyet a sokszáz, sokezer közül, akit megkülönböztetett tisztelettel köszöntünk: Hotya nénit.

Zsófia néni a város legszélső és majdnem a legutolsó házában él. Jóságosan mosolyog kérdéseinkre.

- Miért is lennék én különleges? - kérdezi. Csak ugyanúgy tettem a dolgom, mint más anya, miközben szinte félénken szabódik. Tudjátok Kedveskéim - folytatja -, 8 gyermekkel áldott meg a jó isten. Könnyeit a kendője sarkával törölgeti.

- 2 gyermekem ott fenn, a csillagok között vár rám... Most a szűk családi kör 50 főt számlál. Van 18 unokám és 6 dédunokám. Ők az én életem legdrágább kincsei.

A gyermekeim mindegyikét taníttattuk. Van közöttük építészmérnök, asztalos, könyvelő, állattenyésztő, kereskedő, varrónő foglalkozású. Nagyon büszke vagyok arra, hogy mindegyik gyermekem, unokám megállja a helyét az életben. Nincsen közöttük alkoholista, drogos, rossz életű. Az unokáim között is sokféle mesterségű található: ápolónő, szakács, pék, asztalos, szobafestő, bolti eladó, lelkész. Két unokám még iskolába jár, akik matematikában jeleskednek, még országos versenyt is nyertek! Mi szerencsés, boldog és lelkiekben gazdag embereknek érezzük magunkat. Szeretettel vesznek körül minket és mi is nagyon szeretjük őket. Azt valljuk, hogy az életben a szeretet a legfontosabb és a legnagyobb kincs is egyben. Férjemmel 52 éve élünk boldog házasságban.

- Zsófia néni! - volt-e anyagi gondjuk, esetleg csaták, testvér- vagy unokaháború, hiszen ilyen népes családban sem feltétlenül értenek egyet mindenben még a legszorosabb családi kötelek ellenére sem az együtt élők?

- Ha egyszerre sok unoka nyaralt nálunk, “magatartási osztályzást” kaptak. Volt szófogadó, de nyafogós is közöttük. Játékból ugyan, de osztályoztuk is őket, és a minősítést haza kellett vinniük az anyukájuknak.

Felneveltem három katonafiút is, akik Nagykanizsán, Kelebián és Orosházán szolgáltak becsülettel.

- Mit mondana, mit üzenne szíve szerint a mai fiatal édesanyáknak Zsófia néni? - kérdezzük.

- Csak fel a fejjel, a jó Isten mindig ad erőt, türelmet és betevő falatot a gyerekekhez, a gyerekeknek.

- További jó egészséget, hosszú, békés, boldog öregkort kívánunk férjével, gyermekivel, unokáival, dédunokáival együtt az egész családnak. Kívánjuk, hogy aranyozzák be további életét! - köszönünk el Zsófia nénitől.

T.R.K.

Beszámolók, fejlesztési lehetőségek

Az április 28-ai önkormányzati ülés azzal kezdődött, hogy a polgármester elmondta, hogy folytatódik a szennyvízhálózat továbbfejlesztése, vagyis az V. ütemterv, illetve beszélt arról is, hogy a város tulajdonába került a szennyvíztisztító-telep.

Ezt követte egy korábbi döntés visszavonása, melyre azért került sor, mert a román iskola integrációjával kapcsolatban a testület nem kérte ki a kisebbségi önkormányzat véleményét. Az esetleges későbbi integrációval kapcsolatos végső döntés előtt megbízták a polgármestert az érdekek egyeztetése céljából /2003. április végéig 2 tanulót írtak be a szülők a román iskolába/.

Ez után a polgármester arról számolt be, hogy az önkormányzat 40 %-os támogatást nyert a kerékpárút további építésére, így megvalósulhat a III. ütem is /Lőkösházi út/.

Ezek után a képviselők rendeletet alkottak a költségvetésről is. 2002-ben Elek Város Önkormányzata nem tudta csökkenteni a 20 millió forintos korábbi hiányát, igaz ez nem is növekedett.

A testület meghallgatta és el is fogadta az EVI KFT 2002. évi beszámolóját, majd az önkormányzat két ingatlant javasolt eladásra. Úgy döntöttek, hogy az Ottlakai út 1. számú ingatlant nem lehet 2, 5 millió Ft alatt eladni, a Damjanich u. 7. számút pedig 1, 4 millió alatt.

Az egyebek között szó volt pl. a megyei MDF beadványáról is, melynek az a lényege, hogy az Aradon újból felállításra kerülő Szabadság szobor költségeihez /75 millió Ft/ járuljon hozzá Elek is. A polgármester 50 ezres javaslatát a képviselők nagyobbik része nem támogatta, így a testület csak 10. 000 Ft-ot szavazott meg erre a rendkívül nemes célra.

A mostani ülésen már szó esett a 2004-es világtalálkozóról is, hisz már az idén is vannak olyan pályázati feltételek, amelyeket ki kell használni ebből a célból.

A képviselők még megszavazták azt a vállalkozói igényt is, hogy a katolikus temető előtti záportározó egy részén legyen egy másik benzinkút is Eleken.

Az ülés végén szintén döntés született, mely szerint az önkormányzat csatlakozni kíván ahhoz az EU-os pályázathoz, amelynek értelmében fel lehetne újítani a Makó és Sarkadkeresztúr közötti, így Eleken is a közutat. A képviselők hallhattak még többek között arról az esetleges fejlesztésről is, mely alapján sor kerülhetne a városközpont komplex rehabilitációjára.

A zárt ülésen egyéni kérelmeket tárgyaltak.

Rapajkó Tibor

Új szerződés

A Hírközlési Felügyelet jóváhagyta az EVI Kft. új működési szabályzatát, melynek megfelelően módosítani kell a már korábban megkötött szerződéseket is.

Ez az új szerződés tartalmazza, hogy a szolgáltatónak milyen kötelezettségei vannak. Itt most azt emelnénk ki, hogy az új kábeltévé-előfizetőkkel már így kell szerződést kötni. Az is fontos még, hogy a hiba elhárítását 24 órán belül el kell kezdeni. A szerződés külön kiemeli a személyiségi jogok védelmét is, vagyis az előfizetők adataiba csak az arra illetékesek tekinthetnek bele! Akiket részletesebben érdekelnek a változások, azok az EVI Kft. irodájában elolvashatják az új, 18 oldalnyi szerződést, vagy pedig az illetékesektől is kaphatnak szakszerű felvilágosítást.

Az olvasókat is bizonyára érdekli az az információ, mely a kábeles internetezők használói szokásait tartalmazza. Ha a napi /pl. 2003. április 28./ megosztást nézzük, akkor elmondhatjuk, hogy csúcsidőnek számítható a 13 és 14 óra, a 19 és 20 óra, illetve a 0 és 4 óra közötti időszak, vagyis aki "gyorsan" akar internetezni, annak ajánlatos korán kezdenie /4 és 6 óra között/!

Az ügyvezető igazgatótól megtudtuk még azt is, hogy a hideg tél miatt sok vízórát kell lecserélni városunkban. Ennek a kb. 500 órának a cseréje igen nagy munkának számít, ami sokszor azért nem halad, mert az állampolgárok nem tartózkodnak otthon a szükséges időpontban. Az EVI Kft. dolgozói arra kérik a lakosságot, hogy a munkájukat úgy is segíthetik, ha a kulcsot odaadják a

szomszédnak, hogy azok beengedjék az udvarba. Sok kellemetlenséget még úgy is meg lehetne spórolni, ha mindenki megnézné a saját vízóráját, hogy rendben van-e minden? Ezt érdemes megtenni, mert van olyan eleki lakos, akinek hanyagsága miatt ki kellett fizetnie a 300 köbméternyi vízfolyást!

Rapajkó Tibor

Az EU-s népszavazás után

Úgy hisszük, az 2003. április 12-ei szavazás jelentős történelmi eseményként fog bevonulni a magyar, de nyugodtan mondhatjuk, a világtörténelembe is. 2004. május 1-től Magyarország az Európai Unió tagjává fog válni Málta és Ciprus kivételével azoknak az országok társaságával együtt, akikhez 1945 után finoman fogalmazva igazságtalan volt a sors.

Elég csak olyan országokra gondolni, mint pl. az “önként” a Szovjetunióhoz csatlakozó Baltiak /Észtország, Lettország, Litvánia/, de ilyenek a szovjet zóna látszatfüggetlenséggel rendelkező egykori államai: Csehország, Magyarország, Lengyelország, Szlovákia is, illetve az “ex-jugoszláv” Szlovénia.

Arra lehetett számítani, hogy ezen a választáson nagyarányú lesz a részvétel, hisz a közvéleménykutatók is ezt “jósolták”, de mint tudható, most /sem/ nem ez történt. Az EU-s népszavazáson a magyar választópolgárok 45,62%-a vett /83,62 % az igenek aránya/ részt. Eleken ez az arány csak 33,9% volt! Mindentől függetlenül ez a kevés szavazat is elegendő volt, mert a törvények szerint már a 25%-os részvétel is elegendő lett volna, ha ekkor is a többség az igent választotta volna. Eleken az igenek aránya egy kicsit magasabb volt az országos átlagnál /86,6%/.

Igazán nem lehet tudni, hogy miért nem mentek el sokkal többen választani, de most mi mégis megpróbálunk válaszolni erre, a szerintünk nagyon fontos kérdésre. /Most is fontosnak tartjuk azt kihangsúlyozni, hogy e sorok írójának megállapításai most sem kell mindenben egyetérteni!/
Talán a kampánnyal lehetne kezdeni, amely valójában nem is volt! Ezt talán azzal lehetne magyarázni, hogy minden parlamenti párt kiáll az EU mellett. Az is érdekes, hogy Magyarországon állami pénzből nem részesülhettek azok, akik most nem akartak, vagy inkább nem a mostani kormány által aláírt feltételek mellett akartak csatlakozni, vagyis az ellenzőknek nem lehetett komoly ellenpropagandája.

Mint tudjuk, erre Nyugat-Európában nem kerülhetett volna sor! A kampány elején egy tragikus dolog is bekövetkezett, az ellenzőket egy letűnt korszak stílusára emlékeztető módon megpróbálták megbélyegezni, de szerencsére később leálltak vele.

Sokan talán azért nem akartak most az EU-ra szavazni, mert furcsának találják a mostani vezető politikusok egy részét, és nem tudják elfelejteni pl. azt, hogy többen még nem is olyan régen, 1985-ben arról beszéltek, hogy a tőkés társadalom pusztulásra van ítélve, illetve a világbékét az USA mostani elnökének az édesapja veszélyezteti.

Az alacsony részvétel nyilvánvalóan azzal is kapcsolatban van, hogy gyakorlatilag csak néhány hónapja vált bizonyossá, hogy lesz EU-bővítés, vagyis igazán nem is lehetett felkészülni a kampányra, de a belépésre sem.

Úgy hisszük, hogy minden józanul gondolkodó magyar állampolgár azért megértette, hogy érdemes belépni az EU-ba, hisz ha nem akarták volna, akkor igen nagy lett volna a nemek száma.

Azon is érdemes elgondolkozni, ez az unió azért nem is lehet olyan rossz, ha pl. az egykori nagyhatalmaknak “megéri”, hisz pl. a gazdaságilag, pénzügyileg igen erős Nagy-Britannia, Németország, Franciaország elvileg jobban megengedhetné magának azt a “luxust”, hogy ne legyen tag. /Igaz, mivel demokrácia van már igen rég óta ott is, ott sem mindenki lelkesedik az EU-ért, sőt vannak olyanok is, akik azért küzdenek, hogy országuk kilépjen ebből az unióból./

Érdekes módon nem kapott olyan nagy nyilvánosságot az a tény, hogy pl. az EU zászlóján szereplő 12 csillag a Szűzanya glóriáját szimbolizálja, illetve arról is nagyon kevés szó esett, hogy pl. Robert Schuman /1886-1963/, az európai integráció egyik atyja szerint milyennek kellene lennie a

demokráciának az egységes Európában, vagyis: “A demokrácia vagy keresztény lesz, vagy nem is lesz. Egy keresztényellenes demokrácia olyan karikatúra lesz, amely vagy zsarnokságba, vagy anarchiába süllyed.”

Ha összevetjük a hazai részvételi arányt más jövődő tagországok eddigi adataival /részvétel, igen/, akkor is el kell mondanunk néhány feltételezést. Máltán március 8-án ez volt az eredmény: 91%, 53,65%, Szlovéniában március 23-án: 60,21%, 89,6%, Litvániában május 11-én: 63,3%, 89,2%, Szlovákiában május 16-17-én pedig ez volt a végeredmény /előzetes/: 51,7%, 90%.

Ez utóbbi eredmény is érdekes, de ez is “jobb, mint” a magyar. Valószínűleg a szlovákok számára nagyon fontos az önállóság, igaz, államuk alig múlt 10 éves. Lehet, hogy az 1000 éves magyar-szlovák együttélés miatt is született nagyon hasonló szavazati eredmény? Trianon és 1938-45 után így a magyarok útlevél nélkül utazhatnak az egykori Felvidékre is!

Szembetűnő, hogy eddig a magyar részvétel volt a legalacsonyabb. A máltai szoros eredmény azt bizonyítja, hogy ott komoly tábora van az EU-ellenességnek. A litvánok és a szlovének pedig bizonyára úgy gondolják, hogy a viszonylagos kisebbségük miatt a jövőjük csak így biztosított, hisz a korábbi “kötélék” /Szovjetunió, Jugoszlávia/ nem ilyen volt.

Az athéni szerződés aláírása után - amelyen való magyar részvételt már a választások előtt biztos tényként kezelték - /2003. április 16./ valószínűleg ki fog bővülni a mostani EU, amely reményeink szerint komoly vetélytársa lesz /lehet/ az USA-nak, Japánnak. Ez rövid távon nyilván főképpen “rosszat” fog jelenteni, de utána valószínűsíthető a fellendülés, amely sokak számára jobb életet is fog jelenteni.

Az EU egy lehetőségnek is felfogható, amellyel tudni kell élni. Manapság pozitív példát jelent Írország, hisz az ottani kormányok jól képviselték a nemzetet, melynek következtében az írek igen jól élnek. Nem szabad elfelejteni a rossz példát sem, aminek Görögország felel meg, mert a görögök eddig nem jól éltek a lehetőségekkel, vagyis ma sem sokkal gazdagabbak, mint az integráció előtt! Ezekből is következik, hogy pl. a magyarok számára “csak” a fellendülés lehetősége adatott meg, tehát nem mindegy, hogy a választók kiknek szavaznak bizalmat, és kik lesznek azok, akik tényleg a nemzetet szolgálják, és nem csak beszélnek róla.

Feladat van bőven, hisz a magyar átlagfizetések és az uniós bérek között még most is óriási a különbség, és akkor még nem is szóltunk olyan “aproságokról”, mint pl. a Magyarországon még mindig hiányzó médiaegyensúly, amely pl. a mostani EU-ban ismeretlen!

Rapajkó Tibor

Pünkösdi Lovas Napok

Hála istennek egyre több városunkban a különböző jeles- napokoz, dátumokhoz kötődő rendezvény, melyek jórésze hagyományteremtő szándékú. Ezek közé sorolhatjuk a helyi Szabadidős Lovas Klub idén immár IV. alkalommal megrendezésre kerülő Pünkösdi Meghívásos Fogatversenyét. Az eseményre június 8-án, vasárnap az eleki lovaspályán /Lökösházi út 82. sz. - Barna Tüzép/ kerül sor.

A klub szűkös anyagi helyzetéhez képest színes és színvonalas programokkal várja az odalátogatókat. A programok között láthatnak a helyiek részvételével fuvaros versenyt, a különböző településekről érkező versenyzők akadály hajtását, illetve egy új versenyszámot, az érdekesnek ígérkező szinkronhajtást, valamint egyéb bemutatókat.

A szerencséjüket is kipróbálhatják a tombolát vásárlók, mert megéri: a fődíj egy szamar kanca csikó.

Szeretettel várják a rendezők az érdeklődőket.

T.R.K.

Az általános iskola híreiből

- Azt hallottuk, hogy az Eleki Általános Iskola új elnevezést kíván megvalósítani, mégpedig szeretné dr. Mester György volt általános iskolai, majd gimnáziumi tanár nevét felvenni.

Igaz-e a hír? - tudakoltuk az iskola igazgatónőjétől, Lénárt Istvánnétól.

- Valóban, a hír igaz. dr. Mester György élete és munkássága, "elekisége" /az "Elekért" Érdemérem kitüntetése is ezt bizonyítja/ jogos alapot biztosít arra, hogy nevét, szellemét méltó módon ezzel is, így is megőrizzük. A legilletékesebbekkel és a családjával már tárgyaltunk ez ügyben, úgy tűnik, hogy a név felvételének semmi akadálya nincsen.

Részletekről Krónikánk a következő lapszámban ad részletes információkat

- "Szeretettel meghívunk..."

Már jórészt úton vannak azok a kedves meghívók, amelyek az Eleki Általános Iskola és Gimnáziumban tanított tanárokat és az itt érettségizetteket második alkalommal hívja meg egy találkozásra 2003. szeptember 20-ára az eleki Sportcsarnokba egy népes szervező gárda. A találkozó alkalmat ad majd egy újbóli beszélgetésre volt tanárokkal, osztálytársakkal, s természetesen a felejtethetetlen, régi emlékek felidézésére. Vacsora, táncmultság, tombola is színesíti majd az összejevetelt.

Tehát a meghívók hamarosan az illetékesek kezébe kerülnek, de azért a jelentkezők, érdeklődők számára lapunk is közli a jelentkezési határidőt /2003. augusztus 1./, a helyet /Általános Iskola Elek, Lökösházi út 17-19., illetve a meghívón feltüntetett név, cím/, a telefon- és faxszámot /06-66-240-514./, illetve a meghívón közöltek szerint.

T.R.K.

Édesanyákra emlékeztek

Májust írunk. A csodálatos májust. Számos társadalomban a tavasz jelenti a tényleges év kezdetét, amikor a szürke-búsfekete természet szinte egyik napról a másikra új köntöst ölt, zöldbe, színpompába öltözik. Új élet veszi kezdetét. Talán ezért sem a véletlen műve, hogy anyák napját e hónapban jegyezzük. Az Anyák is az új élet megtestesítői. A társadalom folyamatosságának zálogai. Az Édesanyák szerepkörét, áldozatvállalását számtalan világhírű művész, festő, zeneszerző, költő foglalta halhatatlan keretbe. Mindezek összessége sem feledtetheti a személyes élményt, amely mindenkinek a legszebb, legnagyobb, leghalhatatlanabb, és ez így van rendjén.

A hagyományoknak megfelelően városunkban több intézményben is tartottak anyák napi ünnepséget. Mi ezúttal az idősek ilyen jellegű rendezvényéről számolunk be. A szervezés, vendéglátás szálai az Eleki Nyugdíjas Egyesülethez, és az Idősek Klubja és Otthonához kötődik. A megadott időpontban közel száz idős ember, Pluhár László polgármester és felesége, valamint a kiszolgáló személyzet és három fiatalból álló – Horváth Timea, Nagy Eszter, Gál Zsanett – kulturális csapat gyülekezett a faházban. Ez utóbbiak versmondással, hangszeres játékkal tették színesebbé az összejevetelt. A megjelenteket Pluhár László, városunk polgármestere, valamint Nedreu Dávidné, intézményvezető köszöntötte. Ezt követően feltárlták a pörköltet, amelyet Ottlakán Péterné, Piroska néni szakképzésének köszönhetően valósított meg.

A kezdeményezést az Eleki Nyugdíjas Egyesület, valamint a Turóczy Diszkont támogatta.

B.N.

Iskolájukat képviselték

Hivatalos meghívásnak eleget téve Brindás Orsolya és Ramasz Beáta, az Eleki Általános Iskola két kiváló, kitűnő hetedik osztályos tanulója ez év május 1-je és 3-a között az iskoláját képviselte Budapesten a Diákcsúcson, az Országos Diákszövetség és Diákfesztivál rendezvényén a fővárosi

Millenáris Parkban, amelynek védnöke Magyar Bálint, oktatási miniszter volt. A fesztivál programjáról egyebek mellett az is elmondható, hogy a megjelenteket hatvan amatőr kulturális csoport négy helyszínen nyolc órán keresztül szórakoztatta. A szervezők egyébként arra kérték meg előzetesen a küldötteket, hogy iskolájuk keretén belül működő Diákönkormányzatban vitassák meg az aktuális kérdéseket, amelyeket majd az országos rendezvényen esetleg terítékre tesznek. Brindás Orsolya és Ramasz Beáta érdeklődésünkre elmondták, hogy a Diákcsúcs előtt egy kissé izgultak, aztán ez a lámpaláz kilométerről kilométerre mérséklődött, a fővárosba tartó utat a többi megyei érintettel közösen tették meg társasgépkocsival. A megérkezést követően szinte azonnal munkához láttak: a Himnusz és az Európai – Himnusz elhangzása után Gulyás M. Balázs, a Diákcsúcs szóvivője köszöntötte a közel 4000 ifjú, főként középiskolás küldöttet, ezután Magyar Bálint, oktatási miniszter lépett a mikrofonhoz, őt László Ferenc, az Országos Diákjogi Tanács elnöke, valamint Aáry Tamás Lajos, az oktatási jogok biztosja követte. A nehéz, komoly figyelmet igénylő szakmai munka feloldását számos amatőr kulturális csoport fellépése szavatolta, de természetesen a “menők” is képviseltették magukat: a Tabánban megrendezett Suli-Dili-n fellépett a Night Fly, a Groovehouse, a Heaven Street Seven, a Sub Bass Monster és Király Linda.

A Diákcsúcs összegzéseként a két eleki küldött elmondta, hogy hasznosnak ítélik meg a rendezvényt. Az ország számos pontjáról érkezettek beszámolója után az a benyomás alakult ki bennük, hogy az eleki alapfokú oktatási intézmény körülményei, összehatása miatt nem kell restellkedni, jó eleki tanulónak lenni. Az sem utolsó szempont, hogy mindketten jól érezték magukat a háromnapos rendezvényen.

Az Országos Diákparlament plenáris - teljes - ülésén Magyar Bálint, oktatási miniszter fejtette ki véleményét a Diákcsúcs munkájával kapcsolatban. Itt említjük meg azt a rádióban elhangzott információt, miszerint az oktatási miniszter azt ajánlotta, hogy az eddigi gyakorlattól – három évente tartandó diákparlament – eltérően a továbbiakban évente tartsák meg e fontos, hasznos rendezvényt. A Diákcsúcs végül is László Ferenc, az Országos Diákjogi Tanács elnökének zárszavával zárult. A Szózat és az Európa – Himnusz elhangzását követően a küldöttek elindultak hazafelé.

Zsidó Ferencet, az Eleki Általános Iskola Diákönkormányzat vezetőjét egyfajta történeti áttekintésre kértük meg. Megtudhattuk, hogy a Diákönkormányzat az egyes általános iskolák, a középfokú oktatási intézmények, illetve a kollégiumok hozhatnak létre 1990-től. Az Oktatási Minisztériumban felismerték a diákjogok fontosságát, amelynek függvényében olyan döntés született, hogy figyelembe kell venni az érintettek, tanulók véleményét egy-egy fontos kérdéskörben, egyébként is róluk szól. Mindezt megfelelő törvénybe iktatták, ennek értelmében három évenként össze kell hívni az Országos Diákparlamentet, amely egy-egy aktuális témakörben véleményez, illetve hozza meg állásfoglalását. Ezekon a rendezvényeken az illető intézmény Diákönkormányzat titkára képviseli a társakat. Mint említettük, ezeket a rendezvényeket háromévente tartják, a gyakorlatban ez némi módosítással két évet jelent. Ennek értelmében az eleki általános iskolát 1997-ben Ramasz Éva, 1999-ben Lup Máté, 2001-ben pedig Kiss László képviselte. Az Országos Diákparlamentben szerzett tapasztalatokról a helyi Diákönkormányzat ülésein tájékoztatják az érintetteket. A tanulók büszkék arra, hogy iskolájukat képviselik ezeken a fontos rendezvényeken. Azért is fontos, mert a fiatalok ekképpen élik meg a jogaik, kötelességeik gyakorlását.

B.N.

Híresokor

- Előljáróban egy népi bölcsesség: “Amennyiben jó az akácfa virágzása, jó kukorica- termés várható.” Ez mostanában válik időszerűvé.

Érdeklődésünkre, hogy milyen a helyi mezőgazdaság pillanatnyi helyzete, Gál Zoltán, az Eleki Agroda Kft. ügyvezető igazgatója elmondta, hogy hozzávetőlegesen 1000 hektár termőföldet

művelnek meg. Az őszi munkálatok megfelelően sikerültek, a kalászos növényeket - búza, árpa - idejében elvetették, a tavaszi vetési növények talajjelőké- szítését elvégezték. Teljes mértékben mégsem lehetnek elégedettek a szakemberek, a száz éve nem tapasztalt hatalmas mennyiségű hó megtette kedvezőtlen hatását. Az árpával bevetett területeken komoly károkat jegyeztek az illetékesek hópenész formájában, és éppen a legjobb állományt érte a legnagyobb kár. A búza viszonylag sikeresen vészelte át a kíméletlen időjárási viszonyokat. Tavasszal idejében elvetették az egyéb – kukorica, napraforgó, szója – kultúrákat. Ez utóbbiaknál lényeges a májusi eső. E sorok írásáig 7,5 mm eső hullott, ez lényegében a magcsírázáshoz elégnék bizonyult, a szükséges csapadék azonban az említett mutató dupláját igényelné. A fentebb említett népi bölcsesség itt nyeri el létjogosultságát: szépen virágozik az akácfa!

Végül megemlítjük, hogy az Agroda Kft. jelentős gépvásárlást - vetőgép, kombájn, kultivátor, műtrágyaszóró, traktor, erőgép - eszközözt a közelmúltban.

Az általános iskola leány csapata a közelmúltban Gyulán, a körzeti verseny keretében ötpróbában mérte össze képességét az érintett oktatási intézmények képviselőivel – tudatta lapunkkal Nagyné Nádor Gabriella, az Eleki Általános Iskola testnevelő tanára. Az ötpróba a súlylökés, kislabadahajtás, távolugrás, 100 és 800 méter síkfutás tudás- és erőpróbáját tartalmazza. A csoport kialakítása nem könnyű feladat, egyes felmérések alapján kovácsolódik össze. Az elekiek különtménye, negyven tanuló felmérését követően: Tóth Ágnes (7. osztály), Görgényi Mónika (7.o.), Nagy Aletta (8.o.), Bajkán Martina (8.o.), Szabó Ágnes (8.o.). A körzeti versenyre való ráhangolás lényegében már ősszel elkezdődött, majd most tavasszal folytatódott. A legproblematisabb versenyszám a távolugrás volt, lévén, hogy az intézményben nincs kialakítva urgógödör, ezért értelem szerűen itt jegyezték a legszerényebb eredményeket is. A többi versenyszámban viszont jó eredmények születtek, valamennyi tanuló megdöntötte a saját, korábbi rekordját. Mindent összegezve megfelelően szerepeltek az ötpróba csapat tagjai.

A legközelebbi próbát a négypróba gyulai, ugyancsak körzeti megmérettetése jelenti. Az ötpróbához való változás: nincs súlylökés, valamint a 100 méteres síkfutás helyett 60 méteres szerepel. A leány csapat mellett ezen a seregszemlén a fiúk is szerepelnek, leányok: Nagy Eszter, Kovács Zita, András Katalin, Nagy Noémi, Nedró Anita, Ramasz Beáta és Szekeres Brigitta, fiúk: Horváth Ferenc, Kopács Zsolt, Behán József, Rostás Benjamin és Bágy Richárd.

A hagyományoknak megfelelően az általános iskola tanulói a szülők támogatásával, közreműködésével papírgyűjtési akciót bonyolítottak le. Az idei kezdeményezés felettébb jól sikerült, összesen 11.968 kg papírhulladékot eredményezett. A legszorgalmasabb, legjobb eredményt felmutató tanulók az ötödik osztályosok voltak 2404 kilogrammos teljesítménnyel, őket követi a III. c., a IV b., és a VII. b. A hagyományoknak megfelelően a papírhulladékért kapott javakat az érintettek osztálykiránulásra, valamint az utolsó tanítási napon egy megérdemelt fagyizásra használják fel.

B.N.

Májusi események

A májusi események közül, természetesen több is akad egy város életében, ezúttal kettőt emelünk ki. Az első mindjárt a hónap legelső napjához kapcsolódik. Május 1-je a Munka Nemzetközi Ünnepe. Az idei rendezvény szép, napos, szinte nyári időre „ébredt”. A kezdeményezés a Reibel Mihály Városi Művelődési Központ szervezésében – a helye ezúttal is a városi sporttelep volt. Az idelátogató érdeklődő azonnal felmérhette, hogy a kellékek sátrai – ételt, italt, a legkisebbeknek játékokat kínál – annak rendje és módja szerint fel van állítva. Ezek tőszomszédságában pedig az alkalomra felépített emelvény várja az érintettek megjelenését, amely nem váratott túl sokat, 10 óra után elkezdődött az ünnepi műsor. Mintegy nyitányként az Eleki Nyugdíjasok Énekkara lépett

dobogóra, és énekszámával szórakoztatta a nagydíjazottakat. Ezt követően a szakszervezetek részéről Vigh Károly mondott köszöntőt. Beszédében feltérképeződött a Munka Ünnepeinek történelmi vonulata, amely lépcsőzetesen jutott el napjainkig. Ezután Pluhár László, városunk polgármestere, Veress Józsefet, az MSZP megyei szervezetének elnökét kérte mikrofonhoz az ünnepi beszéd elmondására (képünkön). A szónok beszédében külön hangsúlyozta azt a tényt, hogy az elkövetkező esztendő ezen szakaszában hazánk már a Közös Európa hivatalos, teljes jogú tagja lesz, addig azonban kellőképpen fel kell készülni. Felszólalása végén a jelenlévőknek kellemes kikapcsolódást, jó szórakozást kívánt. Az elkövetkező pillanatoktól mindez valóra is vált, hiszen szép sorjában jelentek meg a német-, román- és szlovák hagyományokat felelevenítő táncsoportok produkciói. A táncosok lelkesen mutatták be a megtanultakat, az alkalmi közönség pedig ugyanilyen lelkesedéssel tapsolta meg őket. Az egyes táncsoportok, szólótáncosok fellépése után a helyi aerobic csoport tagjai adtak műsort.

Amíg az előbb említett produkciók zajlottak, párhuzamosan a futballpálya egy szegletében két fiáker rózsa a köröket, az alkalmi utazók legnagyobb örömére.

Ami a rendezvény látogatottságát illeti: szinte felbecsülhetetlen a sporttelepre kilátogató lakosok számának megítélése, hiszen a folyamatos jövés-menés mellett is komoly tömeg tartózkodott egy időben a rendezvény színhelyén.

Május 24-én városunk, a Reibel Mihály Városi Művelődési Központ ad otthont a sorrendben XXII. Békés Megyei Nemzetiségi Klubtalálkozónak. A rendezvényt a Békés Megyei Képviselő-testület, a Megyei Művelődési Központ, valamint a Reibel Mihály Városi Művelődési Központ közösen szervezi.

Az egésznapos programról néhány szóban: a rendezvényen fellépő csoportok részvételével hírverő tánccra kerül sor délelőtt 9 és fél 10 óra között a kulturális intézmény épülete előtt. Ezt követően megnyitják a Nemzetiségi Klubtalálkozót. Köszöntőt Pluhár László, városunk polgármestere, megnyitó beszédet pedig dr. Pelcsinszki Boleszláv mond. Délelőtt 10 órától délután 1 óráig a résztvevő csoportok mutatják be műsorszámukat, így többek között a Kétegyházi Ifjúsági Román Hagyományörző Néptáncsoport – kétegyházi román táncok, dél-alföldi román táncok -, a Békéscsabai, Jaminai Nyugdíjas Klub, Orgován Népdalkör – magyar és szlovák dalokat -, a Csabaszabadi Dalkör – szlovák dalszövegek -, a Kétsopronyi, Szlovák Hagyományörző Népdalkör – békés megyei és kétsopronyi szlovák népdalok -, a Kesjár testvérek – szlovák, magyar népdalok citera kísérettel -, a Szarvasi Szlovák Népdalkör – párhuzamok Galga-mentéről, szarvasi szlovák népdalok, kíséri a Galga-zenekar -, a Kondorosi Szlovák Klub, a Békéscsabai, Szlovák Pávákör – szlovák régi népdalok citera kísérettel -, a Szarvasi Rezesbanda - szlovák lakodalmos dalok és indulók, Román Nemzetiségi Iskola német szakköre - A tavasz: szólóénekek, vers, furulyacsoport, hegedű - és zongoraszóó, a Tótkomlói Szlovákok Szervezete és Rozmaring Népdalkör - szlovák és magyar népdalok, citera kísérettel és természetesen a helyi, eleki csoportok: Pacsirta, Elek Táncegyüttes, Nyugdíjas Énekkar, Német Pávákör, Román Hagyományörző Egyesület, Edel Nachtgital.

Délután 1 órától Árgyelán György, az kulturális intézmény igazgatója emléklapban részesíti a résztvevőket.

Délután fél 3 és 3 óra között kerül megrendezésre a komoly hagyományokon nyugvó májusfa-kitáncolás. Az eseményt az intézmény épülete előtt tartják.

A XXII. Békés Megyei Nemzetiségi Klubtalálkozó záróakkordja táncbál formájában délután 3 órától veszi kezdetét.

A jeles rendezvény támogatói: Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány, a Békés Megyei Képviselő-testület Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Bizottsága, valamint Elek Város Önkormányzata.

B.N.

Az Olvasó kérdez, javasol...

Krónikánk mindenkor nagy örömmel veszi, ha a tisztelt Olvasó megtisztel bennünket kérdéseivel, javaslataival, ötleteivel. Ezeknek lehetőségeink szerint igyekszünk is helyt adni. Most csokorba gyűjtöttük a hozzánk érkezetteket, közöljük. Annyit azonban szeretnénk kérni mindenkor, hogy ne névtelenül tegyék, hiszen kérésre bárkinek az inkognitóját szerkesztőségünk megőrzi.

1./ Az egyik olvasónk szívesen venné, ha pályázatot írnánk ki a "Legjobb Anyós" cím elnyerésére. Rövid leírással - indoklással - menyek és vők jelentkezését várjuk 2003. augusztus 15-éig szerkesztőségünkbe /Polgármesteri Hivatal, Elek, Gyulai út 2. számra/.

A legjobb pályázatot közöljük lapunkban, esetleges díjazására is igyekszünk forrást találni.

2./ Málík József úrtól kérdezi egyik olvasónk:

Eleken a Szent István utcában, a volt vas-műszaki bolt helyén épülő házak kinek, hogyan épülnek? Mikorra várható a befejezés? Milyen lakások lesznek ezek? Fialaloknak? Albérlői háznak? Önkormányzati tulajdonban maradó társasháznak? Meg kell venni? Mennyiért? Mikor? Pályázatot kell-e beadni? Esetleg bérlakások lesznek? Hogyan lehet ez esetben bérelni? Szolgálati lakások lesznek? Közalkalmazottaknak? Van-e, lesz-e pályázási korhatár? Köszönöm a választ!

A sok-sok eleki érdeklődő közül egy /aláírás nélkül/

3./ Tisztelt Polgármester úr! Kedves Pluhár László!

"Elek Város lakossága - mint már többször bebizonyította -, vendégszerető nép. Kérdezem, hogy mikor lesz Eleknek egy étterme, ahol kulturáltan, csendesen, fehér asztal mellett, finoman elkészített ételekkel megkínálhatjuk a hozzánk érkező vendégeket?

Köszönöm a választ!"

/aláírás nélkül/

Bízunk abban, hogy a javaslatokra, kérdésekre, ötletekre az illetékesektől választ kapunk, melyeket következő lapszámunkban a tisztelt Olvasók elé tárunk.

T.R.K.

Braun Ferenc naplója II.

A Krónika előző számában röviden bemutatuk Braun Ferenc /1858-1946/ életét, illetve naplóját az 1918 és 1920 közötti időszakról, most pedig szintén a napló alapján ezt szeretnénk folytatni az 1921 és 1936 közötti fontosabb feljegyzésekkel.

"Január 16-án /1921/ súlyos beteg lettem, tüdőgyulladás gyomorrontással. Öt hétig nem mehettem ki a házból. Áprilisban, húsvétkor és november 20-án Károly király bejött az országba, azonban hiába. A viszonyok kényszerítő hatása végett nem foglalhatta el a trónt, sőt angol hadihajón elszállították Madeira szigetére."

"Április 1-én /1922/ meghalt IV. Károly király Madeira szigetén. Az országban mindenütt gyászmisét tartottak."

"Október 20-án /1923/ felszabadult az ú.n. Varsándpuszta a román megszállás alól. Csonka Arad megye felosztott és Csanád vármegyéhez csatoltatott. Utolsó megyegyűlés december 15-én volt."

"Június 24-én /1924/ ünnepelte a község 200 éves jubileumát."

"Karácsonykor /1925/ sokfelé volt árvíz. Gyulán a két Körös közötti terület víz alá került."

"Feri fiam letette az ügyvédi vizsgát. /1931/"

"Január 18-án /1936/ jobboldali szélvihar ért. A lovakat átadtam a két fiainak. A szarvasmarha a következőképp lett szétosztva: -Fáni kapott 2 tehenet, 1 tinót, 1 éves borjút. -Lujza kapott 2 tehenet, 1 üszőt, és 1 éves borjút. -Feri 2 tehenet, 1 üszőt és egy éves borjút. -Ilona 2 tehenet, 2 üszőt, 1 szopós borjút. -Jani 2 tehenet, 2 üszőt, 1 szopós borjút. Nekem maradt 1 éves borjú."

Az idézett naplórészlet azzal folytatódik, hogy Braun Ferenc mit örökölt szüleitől, a felesége a saját szüleitől, illetve milyen volt a vagyoni helyzete 1913-ban.

Braun Ferenc 1885-ben a következőket örökölte szüleitől /ahogy a naplóban szerepel/: lakóház

/190. sz., ami a Gyulai utcában található/ gazdasági udvarral, 41 sor szőlő, 54,5 hold föld Lökösháza pusztán, 6 ló, 11 szarvasmarha, 2 nagykocsi, 2 kiskocsi, 2 nagyszán, 2 egyes eke, 1 vasborona.

A felesége 1886-ban a szüleitől örökölt dolgokkal a következőképpen gyarapította a közös vagyont: Kapott a szüleitől egy lakóházat /137. sz.-a mai Semmelweis utcában. Örökölt még 36 sor szőlőt, 100 hold földet Lökösházán, 6 lovat, 5 szarvasmarhát, 1 új kocsit, 2 nagy szánt, 1 kis szánt, 1 kettős ekét, 1 egyes ekét.

A napló alapján megtudhatjuk még azt is, hogy a “nagy háború” előtt egy évvel, milyen állapotban van ez, a már korábban is tekintélyesnek számító vagyon.

Azt látjuk, hogy a föld nagysága tovább már nem növekedett, de mások viszont igen. A lovak száma a kezdeti 12-ről 17-re, a 16 szarvasmarhából 27 lett 1913-ra. Egyedül a szőlő csökkent minimális mértékben, 77-ről 71 sorra.

Braun Ferenc családjának a vagyona /szintén a napló alapján/ 258.500 korona volt, ami szintén tekintélyesnek számított Eleken, de az akkori Arad vármegyében is. A 154,5 holdnyi közös birtok miatt Braun Ferencék a közép-birtokosok “szegényebbek” csoportjához tartoztak, hisz ebbe a kategóriába a 100 és 1000 hold közöttiek számítottak. /1910-ben hazánkban a lakosságnak csak a 0, 27%-a volt ilyen!/
A leírtak alapján feltételezhetjük, hogy Braun Ferenc királypárti lehetett, hisz naplójában ilyen szemlélettel ír az utolsó magyar királyról, IV. Károlyról, aki 1916 és 1918 között uralkodott. Egy dologra azonban rosszul emlékezik, mert az egykori magyar királyt már 1921. november 1-jén feleségével együtt átadták Magyarországon az antant megbízottjainak, aki valóban 1922. április 1-jén halt meg Madeira szigetén, és akinek a boldoggá avatása a napokban kezdődött meg.

Akkor az sem volt általános, hogy valakinek a fia ügyvéd legyen, igaz anyagilag sem voltak olyan sokan akkor, hogy ezt anyagilag is támogassák, mint pl. Braun Ferencék.

A napló közélettel kapcsolatos feljegyzései pedig azzal magyarázhatók, hogy a naplóíró közéleti ember is volt.

Végezetül talán arról lehetne még írni, hogy a családi emlékezet szerint Braun Ferenc édesapja 1849. október 6-án Aradon tartózkodott, és állítólag még a kivégzést is látta, ami miatt Pestről még egy bizottság felkereste. Ezek a dolgok azt bizonyítják, hogy a család hazafias érzelmű volt.

Mindentől függetlenül Braun Ferenchez a sors kegyes volt, hisz a vagyonának az elvesztését és házának az államosítását követő további megaláztatásokat már nem kellett elviselnie, mert 1946-ban meghalt.

Vége.

Rapajkó Tibor

Író-olvasó találkozó

Hetényi György a mai magyar költészet egyik egyénisége, ma is Mezőkovácsházán él. Ő nem Párizsról, Bécsről, vagy a nagy világeseményekről ír, hanem a maga szűkebb pátriájában megélt és látott, hallott létezéseket örökíti meg a szépséges lírájában, saját érzelmeit fejezi ki költeményeiben. Meg tudja látni, sőt velünk is megláttatja a szépet, a maradandót. Bárhol is volt kis hazánkban, mindenhol hozott valamilyen megörökített verset. Így, mikor Eleken járt, a mi kis városunkról is írt egyet, melyet beválasztott a legutóbbi költeményébe is. Mindenhol otthonos, mert azok között él, akik őt megértik, és ott él, ahol szeret élni. Hetényi György igaz magyar ember. Emberi sorsa ugyanaz volt mint szinte mindannyiunké, igaz magyaroké.

Eddig megjelent versei kötetek: Első májusban (1989), A hársfa dala (1991), Nap sugarait gyűjtöm (1994), A tiszta ég alatt (1995), Hazámba ha megyek (1998), Harmadik évezred felé (2000), Turul madár szárnyán (2001).

A fenti kötetek szerzője az Idősek Klubja és a Városi Könyvtár közös szervezésében május 16-án ismét Eleken járt. Örültem, hogy egy más, ragyogó tiszta környezetben mutathattam be őt, az otthon lakói szívesen ülték köré, és hallgatták költeményeit. Két közreműködő is segített a költő verseinek

tolmácsolásában, ezzel is színezve a találkozót.

A bemutatás és a versek elmondása után beszélgetés alakult ki. Egy idős néni azt kérte a vendégtől, hogy írjon arról a szeretetről, mely őket itt az otthonban körülveszi. Ezt olyan hálás szívvel mondta, és én akkor úgy gondoltam, ezek az idős, néha tehetetlen ittlakók, milyen őszinték. Én is azt éreztem, hogy szeretetközösségben élnek itt együtt.

A találkozó végén egy 1987-ben írt vers elmondása zárta, melyből egy versszakot én is idézek, mert mondanivalója sokat jelent nekünk ebben a zűrés-zavaros, az emberek magukat szerető világában:

“Megnyugtató békeséget adjál,
ördögtűzre hús vizet bocsássál!
Úr-lelkekbe kénkövet dobjál,
s békességet szent földünkre hozzál!”

Ezután az idős emberek kedvesen elköszöntek vendégünkötől és már csak a zöld Wartburgot láttuk, amint elsuhan Mezőkovácsháza felé...

Nádor Mária

Irodalmi sarok

Rovatszerkesztő: Bernát Nándor

Kész ténnyel kopogtattam be Csatlósék, János és Franciska, otthonába. A kész tényt maga a versírás, a gondolatok rímbe ültetése adta, amely csak látszólag könnyű foglalatosság, mindaddig amíg az ember meg nem próbálkozik vele. Akkor aztán egykettőre tisztázódik: az egyre csak hömpölygő gondolatokat bizony nehéz megfelelő mederbe önteni, pláne ha megfelelő figyelmet szentelünk a rímre is. Szóval nem könnyű. Ez a megközelítés csak akkor enged valamelyest, ha az ember elég érzékeny a külvilág megtapasztalásához. Ez pedig adottság, amellyel azonban nem mindenki rendelkezik. Ezen ténytérülés az elkövetkezőkben kap valóság tartalmat. János bácsi már egészen fiatalon szembesült az étellel, a munkával, és a költészet gyöngyszemeivel. Ebben az életszakaszában egyebek mellett a lovakat legeltette, közben, ha tehetette, kedvencét, Petőfi Sándor költeményeit olvasgatta, sőt, ez idő tájt tette meg első ez irányú szárnypróbálgatásait, maga is papírra vetette gondolatait. Az embernél mindig kell, hogy papír és ceruza legyen, mert az ihlet nem várhat magára, amikor megfelelő formát öltenek a gondolatok, azokat azonnal le kell jegyezni, mert különben fuccs az egésznek. Az első, általa is jegyzett vers 1949-ben született, amikor tényleges katonai idejét töltötte. Néhány évvel később, már nős emberként, egymás után születtek az újabb költemények. Témájukat azonban ekkor már nem a szerelem határozta meg, hanem mind inkább a tényleges, nagyméretű szegénység. János bácsi a küzdelmes életpályája folyamán többek között hídépítőként, kőművesként, vagy éppen asztalosként kereste a kenyérré válót, volt amikor kemencét, volt, hogy Szolnokon hidat vagy éppen víztornyot épített Hódmezővásárhelyen, ez utóbbi munkálatnál, ha akkor létezett volna, bekerülhetett volna a Legek Könyvébe, lévén, hogy egyhuzamban 36 órát dolgozott. Rátermettségének köszönhetően több vállalkozásnál maga vezette, irányította a munkálatokat. Ezekben a kemény munkásévekben a költészetre lényegesen kevesebb idő jutott, mintsem kellett volna. Azért az erre szolgáló füzetben, külön lapokon az idők folyamán több mint száz vers sorakozott fel egymás mellett. Amikor az Eleki Krónika számára keresgélni kezdtünk a versek birodalmában János bácsi kívülről mondta el egy-két költeményét, amikor véletlenül elakadt egy-egy szónál, bekezdésnél, a megkezdett gondolatot felesége, Franciska folytatta. A két rövidebb verset végül is ekképpen jegyeztük le. Lenyűgöző volt. Valójában ez a költészet igazi, megfoghatatlan varázsa. János bácsi valamennyi versét a nagybetűs ÉLET ihlette, egyik – másik szereplő nem pusztán a képzelet szülötte. Verseit, mint mondta, soha nem volt szándékában kiadni, vagy pénzt keresni velük. Magánvéleményként jegyzem meg: kár!

Ezek után nézzük Csatlós János költeményeit:

Egy rövid történet
Hóviharos késő este,
Az alföldön messze, messze,
Valamikor hajdanában,
Élt két ifjú, magányban.

Egymásról semmit sem tudva,
Élt egy fiú, meg egy lányka,
Úgy éltek ők a világban,
Mint két árva madárka.

Szívük mélyén bús nóta szólt,
Úgy szedték a vadvirágot,
Késő este lefeküdtek,
Hogyha virradt, újra keltek.

Ébredésük sem volt vidám,
Úgy telt a hét nap nap után,
Egyszer aztán egy délután,
Postás érkezett el hozzám.

Levelet fog a kezében,
Én Istenem, hol a nevem,
Postás legyint, neked nincsen,
Csak e címet nem ismerem.

Adja ide én ismerem,
Most azonnal el is viszem,
Postás hunyorítja a szemét,
Kire bizza most a lelkét.

Adja ide hogyha mondom,
Éppen van is náluk dolgom,
Különben is messze laknak,
Kutyájuk is van, harapnak.

Nesze ördög bújjon beléd,
Fel ne bontsd a más levelét,
Mit törődik azzal is kend,
Kendnek nem kell tudni mindent.

El is vittem a levelet,
Öröm helyett nagy bánat lett,
Mert ahogyan oda értem,
Idős néni állt elibem.

A nénike kérdi tőlem,
Mi járatban vagyok itten,
Kérdésére rá felelve,
Levélért nyúlok a zsebbe.

Levelet hoztam magának,
Jobban mondva a lányának,
Hogy át neki nem adhatom,
Ilyen formán kendre bízom.

Azt is csak egy kikötéssel,
Ha elszámol a levéllel,
Na de most már mind hiába,
Kedves néni, Isten áldja.

Jövök én már hamarjába,
Majd ha itthon lesz a lánya,
Őtöle is megkérdezem,
Elfogadja-e a szívem.

Az én szívem oly bús árva,
Nincs még senki bele zárva,
Ha az övé is olyan árva,
Ő lesz az én szívem párja.

Páros madár fenn az ágon,
Legszebb élet a világon,
Ha én is egyszer házas lennék,
A világnak fittyet hánynék.

Tél közepén
Hideg szél fúj odakinn,
Hó fedí a tájat.
Nyári szellő nem fújja,
A zöldellő tájat.

Pásztor tüzek kialudtak,
Nem legelnek nyájak,
Kis furulyák elnémultak,
Kihaltak a tájak.

Nem látni a fényes Napot,
Mikor megy nyugovóra,
Nem hallani pacsirtaszót,
Ha kél a Nap újra.
(1953. januárja)

Koldus a határban
Falu határán túl,
Az égbolt is borús,
Mert ott tanyázik,
Egy elhagyatott koldus.

Viskója dülőben,

Mossa a víz árja,
Újat már nem szerez,
Ha eldől sem bánja.

Egy görcsös száraz ág,
Segíti, ha feláll,
Éhes útnak vág,
Jöhet már a halál.
(1952. esztendő)

Méltóképpen szerepeltek

Áprilisban Szabadkígyóson tartották meg a sorrendben 25. Mezőgazdasági Középiskolák nemzetközi sportversenyét, amelyen természetesen az eleki Radványi György Középiskola és Szakképző Intézet is képviseltette magát. Városunk középiskolás tanulói Nagy Endre, a középfokú oktatási intézmény testnevelő tanár irányításával természetesen kellőképpen igyekeztek felkészülni erre a rangos seregszemplére. A befektetett munka végül is meghozta gyümölcsét, az elekiek előkelő helyezése ezt bizonyítja. Még mielőtt azonban rátérnénk az elért eredmények, helyezések ismertetésére, néhány gondolat erejéig említést teszünk a sportrendezvény egyes mozzanatairól. A seregszemplén kilenc középiskola mintegy 300 tanulója mérte össze felkészültségét. A rendezvény nemzetközi rangját a Romániából érkezett két mezőgazdasági középiskola jelentette. Ez a skála egyébként még szélesebb is lehetett volna, ha eljönnek a franciaországi és szlovákiai képviselők. Mindezek figyelembevételével is rangos megmérettetést láthattak az érdeklődők.

A kétnapos viadalt az időjárás nem fogadta kegyeibe, a hallatlan lelkesedés azonban kárpótolta a hiányosságot. A seregszemle első napján az egyes atlétikai számokat, valamint a labdajátékok elődöntőit bonyolították le. A döntőkre másnap került sor, a két esemény között duatlon versenyt tartottak, amely terepfutást és céllövészetet tartalmazott. Az atlétikai programot a 100 , 800, 400, 800 és 1500 méteres síkfutás, a 400 méteres váltófutás, valamint három ügyességi szám – súlylökés, távol- és magasugrás – jelentette. Minden versenyszámban az érintett iskolák egy-egy tanulót nevezhettek, a teljes csapatlétszám legfeljebb 30 főből állhatott, ezért számos tanuló több versenyszámban is megmérettetett. Az egyéni számok mellett felléptek a csapatsportok színhelyén is. Az egyes versenykategóriák összesítése alapján az eleki Radványi György Középiskola és Szakképző Intézet az előkelő negyedik helyen végzett. Az egyes versenyszámban az eleki tanulók a következő eredményt jegyezheték.

100 méteres síkfutás, leány: 4. Nagy Nikolett, a fiúknál: 2. Cseke László. 400 méteres síkfutás, fiúk: 5. Balogh Péter. 800 méteres síkfutás, leány: 4. Komáromi Veronika. 1500 méteres síkfutás, fiúk: 1. Lakatos Zsolt. 4x100 méteres váltófutás, leány: 3. Elek (Géczi Ildikó, Oszlács Katalin, Nagy Nikolett, Gurbai Andrea), fiúk: 6. Elek (Dorogi Attila, Balda László, Lakatos Zsolt, Cseke László).

Távolugrás, leány: 3. Nagy Nikolett, fiúk: 4. Popucza Attila. Súlylökés, leány: 2. Gémes Anikó, fiúk: 6. Pintér Ferenc. Magasugrás, leány: 5. Oszlács Katalin. Duatlon, leány: 4. Elek (Bondár Tünde, Dusnok Ilona, Oszlács Katalin) 6. egyéni helyezett, fiúk: 2. Elek (Urbán Zoltán, Lakatos Zsolt), 3. egyéni helyezett, Irimiás Sándor).

Leány kézilabda: 4. Elek. Kispályás Labdarúgás: 7. Elek.

Befejezésként megemlítjük, hogy a szabadkígyósi rendezvény szervezői kitűnő, tartalmas munkát végeztek, az érintettek jól érezték magukat a seregszemplén. Az elkövetkező esztendő hasonló jellegű kezdeményezés házigazdája Kétegyháza lesz.

B.N.

Megtérült a befektetett munka

Lapunk olvasói számára nem újkeletű információ, hogy az általános iskola keretén belül tevékenykedő Diáksport Egyesület egyik szakosztályában asztalitenisz kedvelők bontogatják szárnyukat. A nem mindig zökkenőmentesen létrehozott szakosztályban alapcélként fogalmazódott meg: a semmitmondó, szakmai munkát nélkülöző edzések helyett komoly, a lehetőségekhez képest minőségi foglalkozásokat kell megvalósítani. Ennek függvényében az ekképpen lezajló edzések résztvevői kihozzák magukból a maximumot. Ez a szemlélet ismételtén meghozta gyümölcsét. Igaz, a mostani sikereket már az elmúlt tanévben lehetett érezni. Emlékeztetőül: a Diákolimpia eseményeként Gyulán tartották meg a kvalifikációs asztalitenisz versenyt, amelyen az általános iskola tanulói is képviseltették magukat, és nem is akárhogyan: Varga Norbert és Pluhár László eredményes szereplésével jogot szerzett a sportág Orsosházán megtartott körzeti seregszemplén való részvételre. A körülményeket figyelembe véve piros betűs sikerként lehet értékelni. A folyó tanévben tovább folytatódtak a foglalkozások. Az, hogy az ember a sportág megtanult elemeivel kilépjen a sportcsarnokból és eljusson a versenyek színhelyére, újabb összetett folyamat függvénye. Az eleki asztaliteniszező tanulók, e sorok írójának közbenjárásával, április közepén "kiléptek" a sportcsarnokból, és eljutottak a gyulai Karácsonyi János Általános Iskola és Gimnázium és a gyulai plébánia által szervezett asztalitenisz versenyre. Az említett seregszemplén méltóképpen képviselték iskolájuk, és természetesen a város színeit: Pluhár László, Fábíán István, Kardos Sándor, Buksa Sándor és Pluhár Gábor. Mivel a versenykiírás egyes kategóriái ezt lehetővé tették, a szakosztály edzője, Bernát Nándor is asztalhoz állhatott. A seregszemplén egyébként több mint ötven asztalitenisz kedvelő fogott ütőt és tudásához, felkészültségéhez mérten igyekezett a lehető legjobb eredményt elérni. Még mielőtt rátérnénk elsősorban az eleki illetőségű eredmények ismertetésére, néhány gondolat erejéig maradjunk a kezdeményezésnél. Mint azt Joó Balázs káplántól, a szervezők egyikétől megtudtuk, az asztalitenisz versenyt tavaly szervezték meg először, és már akkor is bebizonyította létjogosultságát, hatalmas népszerűségi mutató jellemezte. A folytatása, esetleg hagyományossá tétele természetesnek tűnt. Az elmúlt esztendőben egy alkalommal rendezték meg, tavasszal, a jelen pillanatban az sem elképzelhetetlen, hogy az idén ősszel ismét randevúra hívják a sportág kedvelőit. Mi a magunk részéről csak üdvözölhetjük a kezdeményezést és a jövőbeli elképzeléseket, hiszen végtelenül jól éreztük magunkat a szinte egész napos programon, amit szeretnénk ezúttal is megköszönni a szervezőknek, vendéglátóinknak.

Az eredményekről, néhány ízelítő az egyes mérkőzések mutatóiból: Kardos – Seres 2/0, Pluhár G. – Buksa 0/2, Pluhár L. – Csapó 2/0, Fábíán – Csomós 0/2, Kardos – Balla 2/0, Pluhár L. – Oláh K. 2/0, Fábíán – Hack 2/0, Oláh Sz. – Buksa 0/2, Pluhár G. – Fábíán 2/0, Buksa – Rusz 2/0, Oláh K. – Kardos 0/2, Pluhár G. – Bordé 2/0, Kardos – Pluhár G. 2/0, Pluhár L. – Buksa 1/2, Buksa – Csomós 0/2, Kardos – Csomós 0/2, Kardos, Buksa – Kelemen Zs., Kelemen Cs. 2/0, Kardos, Buksa – Czapos, Seres 2/0, Csomós G., ifj. Csomós G. – Pluhár G., Bernát 0/2, Szántó, Singer – Pluhár G., Bernát 0/2, Pluhár G., Bernát – Oláh, Seres P. 2/0, Kardos, Buksa – Pluhár G., Bernát 0/2.

E mérkőzésekből kifolyólag is a fiú egyéni megmérettetés után: Kardos Sándor a dobogó második, Buksa Sándor a harmadik lépcsőfokán végzett, Pluhár László pedig negyedik lett. A párosok kategóriájában az elekiek házidöntőt rendeztek, e találkozóból a Pluhár Gábor, Bernát Nándor kettős szerezte meg az első helyet, értelemszerűen a Kardos Sándor, Buksa Sándor kettős pedig a másodikat. Mindezek mellett Bernát Nándor Papp Viktóriával vegyespárosban harmadik lett, a férfi egyéniben Bernát Nándor diadalmaskodott. A helyezettek serleget, arany-, illetve ezüstérmét, oklevelet, valamint édességet vehettek át a szervezőktől. A díjakat egyébként Petróczi Zoltán, a Karácsonyi János Általános Iskola és Gimnázium igazgatója és Kovács József atya nyújtotta át az érintetteknek.

Végül megemlítjük, hogy a házigazdák vendégszeretetét a kedvesség mellett bőséges enni- és innivalóval megterített asztalok is bizonyították. A szervezőknek még egyszer köszönet a feledhetetlen sportnapért!

B.N.